

Dragobetele, sărbătoarea iubirii la români

4

Expoziție despre Fortul 13 Jilava, la CJ Ilfov

8

Otopeni – pagini de istorie

11

De ce să citim?

12

condeie Ilfovene

Nr. 90 | martie 2025 | Publicație de cultură

Piscu (Ciolpani)

(pagina 7)

Fuziune fascinantă între tradiție și inovație

(pagina 3)

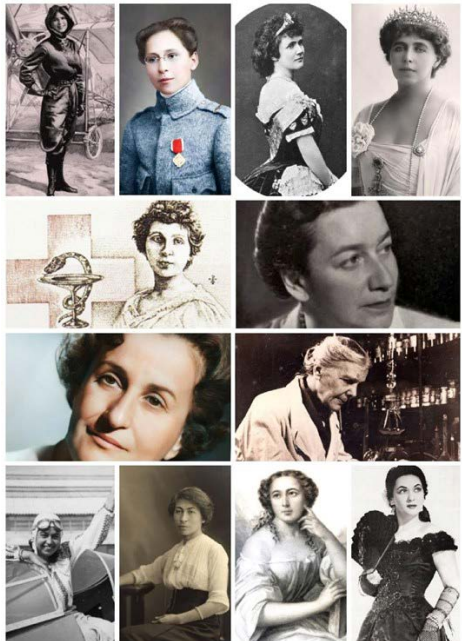
Sărbătoarea Cucilor, simbol al continuității valorilor tradiționale în contemporaneitate

„Dăruiește Primăvară” – Ateliere de creație și Târg de Mărțișor cu scop caritabil

(pagina 5)

De-a lungul istoriei, femeile din România au jucat un rol esențial în dezvoltarea societății. Într-o lume dominată de influențe masculine, aceste femei remarcabile au sfidat prejudecățile, au spart bariere și au deschis drumuri noi în știință, medicină, aviație, inginerie sau chiar pe câmpul de luptă. **Elena Ghica** (1828-1888) a fost prima femeie care a escaladat vârful Mont Blanc în Alpii Elvețieni, în 1860. Pe lângă această realizare impresionantă, a fost și scriitoare, pictoriță, feministă și susținătoare a drepturilor popoarelor balcanice. A devenit un simbol al emancipării femeilor și al capacității acestora de a excela în domenii considerate exclusiv masculine.

Regina Elisabeta a României (1843-1916) cunoscută și sub pseudonimul literar Carmen Sylva a fost prima regină a României și o figură emblematică a dinastiei de Hohenzollern-Sigmaringen. Pe lângă rolul său regesc, a fost și scriitoare, o susținătoare a culturii, artei și educației, având un impact deosebit asupra dezvoltării acestora în România. În timpul Războiului de Independență (1877), Elisabeta a înființat spitale, servicii de ambulanță și îngrijire și a procurat medicamente pentru răniți.

Maria Cuțarida-Crătuțescu (1857-1919) a fost prima femeie medic din România, o personalitate care a deschis calea femeilor în domeniul medical și care a avut un impact major asupra sănătății publice. Prin activitatea sa, a îmbunătățit condițiile de viață ale mamelor și copiilor, fiind o voce puternică în promovarea educației sanitare și a drepturilor femeilor. După finalizarea doctoratului în medicină, în 1884, s-a întors în țară, unde a înființat mai multe societăți care ofereau asistență medicală femeilor și copiilor.

Sarmiza Bilcescu-Alimănișteanu (1867-1935) a fost prima femeie din lume cu un doctorat în drept. De asemenea, a fost și prima femeie admisă la Facultatea de Drept a Universității din Paris, Sorbona, devenind prima femeie avocat din Europa, în 1890. Acest eveniment a fost considerat revoluționar, marcând un moment important în istoria educației și a drepturilor femeilor. Sarmiza nu a profesat mult timp ca avocat, dedicându-se, în schimb, promovării educației și emancipării femeilor. Una dintre cele mai importante inițiative ale sale a fost fondarea „Societății Domnișoarelor Române”, care sprijinea educația fetelor.

Regina Maria (1875-1938) a fost a doua regină a României, având o influență profundă asupra destinului țării. Maria s-a distins nu doar prin frumusețea și carisma sa, ci și prin dedicarea sa totală față de țară, în special în perioadele de criză națională. În timpul Primului Război Mondial, a activat pe front, organizând spitalele de campanie,

Alexia-Maria JUNCU, Studentă la Facultatea de Psihologie și științele Educației

Personalități feminine care au marcat istoria României

îngrijind răniții și implicându-se în organizarea de ajutoare pentru familiile dezavantajate. Astfel, ea a fost mult mai mult decât o regină, a fost o „mamă a răniților”, un model de curaj, inteligență și devotament față de națiune.

Ștefania Mărăcineanu (1882-1944) a fost o chimistă și fiziciană care a contribuit la descoperirea radioactivității artificiale și a modului de declanșare artificială a ploii. În timpul experimentelor sale, a observat că atunci când radiul era plasat lângă alte elemente chimice, acestea deveneau radioactive, ceea ce a dus la ipoteza că radioactivitatea putea fi indusă artificial. O altă direcție în care s-au îndreptat cercetările sale, a fost legătura dintre radioactivitate și fenomenele meteorologice. Ea a emis ipoteza că nivelurile de radioactivitate din atmosferă ar putea influența formarea norilor și a precipitațiilor, astfel, ea a fost cea care a reușit să producă prima ploaie artificială din lume. Această descoperire a deschis calea către un domeniu care astăzi studiază metodele de influențare a vremii.

Elisa Leonida Zamfirescu (1887-1973) a fost prima femeie inginer din Europa și printre primele din lume. În 1909, s-a înscris la Academia Regală Tehnică din Berlin, devenind prima femeie studentă a acestei universități. În timpul Primului Război Mondial, a activat ca voluntar în cadrul organizației „Crucea Roșie”, contribuind la îmbunătățirea condițiilor sanitare din spitalele de campanie. După război, și-a continuat munca la Institutul Geologic din București, unde a elaborat metode inovatoare de analiză a mineralelor, care au influențat politica de exploatare a resurselor naturale din România. Elisa s-a remarcat nu doar ca inginer, ci și ca o susținătoare a educației și egalității de gen.

Elena Caragiani-Stoienescu (1887-1929) a fost prima femeie aviator din România, luptând pentru drepturile femeilor de a pilota aeronave. După ce autoritățile române i-au refuzat accesul la Școala de Aviație din țară, pentru că era femeie, Elena a plecat în Franța. În 1914, a obținut brevetul de pilot internațional, devenind prima româncă aviator și a opta femeie din lume cu această calificare. În timpul Primului Război Mondial, Elena a dorit să se înroleze ca pilot militar în aviația română, însă a fost din nou respinsă. Drept urmare, s-a alăturat Crucii Roșii Franceze, unde a servit ca pilot sanitar, transportând răniții și materiale medicale pe front.

Maria Virginia Andreescu Haret (1894-1962) a fost prima femeie arhitect din România, obținând diploma în 1918, dar și prima femeie din lume care a obținut gradul de arhitect inspector general. Pe lângă realizările sale impresionante în domeniul arhitecturii, a fost și o susținătoare a educației și a modernizării urbane, contribuind semnificativ la peisajul arhitectural al României. De-a lungul carierei, a proiectat peste 150 de clădiri, printre care școli, blocuri, vile și instituții publice, multe dintre ele existând și astăzi.

Ecaterina Teodoroiu (1894-1917) a fost prima femeie ofițer combatant din Armata Română și eroina Primului Război Mondial. În timpul războiului, a activat ca asistentă medicală, ajutând soldații răniți pe front. Mai apoi, după ce și-a văzut fratele căzut pe front, a cerut să fie trimisă în luptă ca soldat combatant. Este cunoscută pentru curajul și sacrificiul său, luptând alături de soldați în linia întâi și dându-și viața pentru țara sa. La 1 decembrie 2021, în onoarea sa,

Banca Națională a României a emis bancnota de 20 de lei pe care se află portretul Ecaterinei, fiind prima bancnotă din România cu chipul unei femei.

Smaranda Brăescu (1897-1948) a fost prima femeie parașutist din România și a patra din Europa, executând primul salt cu parașuta, în anul 1928. Curajul său a fost demonstrat din nou, trei ani mai târziu, când a efectuat un salt de la înălțimea de 6.000 de metri, depășind recordul american de la acea vreme. Ambiția sa nu s-a oprit aici, căci, în 1932, a devenit campioană mondială la parașutism, realizând un salt de la înălțimea de 7.400 de metri. Pentru realizările sale, i fost acordat Ordinul „Virtutea Aeronautică”, clasa „Crucea de Aur” cu două barete. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial s-a oferit voluntară pentru a servi ca pilot într-o unitate aeriană sanitară. În urma războiului, a primit Crucea „Regina Maria” clasa a III-a, pentru activitatea sa. În prezent, Aeroclubul teritorial din Oradea poartă numele Smarandei Brăescu, iar în amintirea eroinei parașutiste sunt organizate numeroase competiții.

Sofia Ionescu-Ogrezeanu (1920-2008) a fost prima femeie neurochirurg din România și printre primele din lume. Prima operație realizată a fost în ultimul an de facultate, în condițiile dificile ale celui de-al Doilea Război Mondial. De-a lungul carierei sale, a operat mii de pacienți, inclusiv copii, specializându-se în intervenții extrem de dificile pe creier și măduva spinării. A lucrat la perfecționarea metodelor de diagnostic și tratament al tumorilor cerebrale. Astfel, a realizat progrese remarcabile în neurochirurgie, fiind apreciată atât în România, cât și pe plan internațional. Poveștile acestor femei extraordinare demonstrează că pasiunea, curajul și determinarea pot învinge orice obstacol. Indiferent de domeniul în care au activat, ele au contribuit semnificativ la dezvoltarea României și au inspirat generații întregi. Istoria țării noastre a fost marcată și de alte femei care au schimbat cursul evenimentelor și care merită să fie celebrate nu doar de Ziua Femeii, ci în fiecare zi, ca simbol al progresului și al luptei pentru egalitate. Fiecare dintre ele este o dovadă că visurile nu au granițe și că adevăratul curaj nu cunoaște limite. ■

Bibliografie: wikipedia.org

Eminescu ilfovean

Meditând la timpurile eminesciene, am impresia că în atmosfera ilfoveană încă dăinuie urmele marelui poet sub forma unor vibrații impresionante care ajung în adâncul inimilor simțitoare. Unele murmure sunt superficiale, cu treceri întâmplătoare dintr-un loc în altul, dar multe dintre ele au ecouri profunde, răscolitoare...

În numeroase spații terestre din acest colier metropolitan sunt mărturii ale pașilor Luceafărului deoarece domnia sa nu ar fi avut cum să ajungă ori să plece în/din București fără a admira și largi orizonturile cunoașterii peisajului ilfovean.

Amprente evidente sunt, în mod special, pe cuprinsul plaiurilor orașului Măgurele. Aici fiind prietenul Slavici, marele poet venea deseori în vizită la dânsul pentru a se odihni, sfătui și, probabil, pentru unele creații faimoase.

Sunt mărturii care demonstrează aceste prezențe și în zilele noastre. Aici se află renumitul chioșc care era rezervat poetului pentru trăirea plăcută a clipelor de tihnă și însemnări, potecile întinse peste timpuri prin tot parcul, amintirile de neuitat...

Persoanele înzestrate cu daruri ieșite din comun, pot descifra urmele naturii locurilor poetului la fiecare pas.

În solul bogat sunt imprimate urmele pașilor săi blajini care dăinuie peste veacuri. În arborii veșnici se aud trilurile păsărilor și freamătul frunzelor care doinesc pe versurile sale. Florile au miresme care degajă simțiri cu ajutorul cuvintelor meșteșugite fără pereche, cu mult har de poetul sensibilităților. Lacul, ca remarcabilă sursă de inspirație, exprimă în permanență o oglindă a chipului său, uneori cu trăsături melancolice, alteori cu imagini entuziaste.

Totodată, personalitatea acestui mare iubitor de neam și țară ne atenționează asupra celor care schilodesc limba română și o împestritează amarnic cu înfloriturile nefirești luate din limbile unor popoare care par mai grandioase. Știe și poetul că sunt situații de strictă necesitate care agreează asemenea îmbogățiri deoarece nu avem corespondențele necesare, și, mai ales, pentru conversațiile cu persoane cuvântătoare în alte limbi. Dar, măhnirea iubitorului de credință românească este dată de pornirea celor care vor să epateze prin folosirea unor termeni neromânești, precum și de alte tendințe de ciuntire a românismului, numai din dorința de a proba un nivel înalt, dar fals de cultură. Te rog, bădiță Mihai, din tot sufletul, te implor să-i ierți pe acești „neștiutori”, deoarece, sărmanii, nu sunt conștienți de răul pe care-l făptuiesc acestei „comori românești din adâncuri revărsate” și nu merită nici măcar să fie condamnați pentru rătăcirile lor. Dacă, totuși, în această privință nu avem dreptate, „Eminescu să ne judece”! ■

Nică D. LUPU

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUTĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE DTP: Dan DULGHERU tipar - www.tipografiaKLM.ro Tel. 0371.084.001; e-mail: condeieilfovene@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Sărbătoarea Cucilor, simbol al continuității valorilor tradiționale în contemporaneitate

George V. GRIGORE

Casa Corpului Didactic Ilfov a găzduit pe 3 martie, începând cu ora 12:00, simpozionul dedicat educației pentru cultura tradițională, numit „Folclorul fără frontiere. Ziua Cucilor!”, eveniment deosebit la care au participat specialiști în folclor, muzeografi, pasionați de tradiții locale, cadre didactice, elevi și reprezentanți ai autorităților locale. Sărbătoarea Cucilor marchează începutul Anului Agrar și este un ritual spectaculos de fertilizare și purificare. Practicat în comunitățile de origine româno-bulgară din Muntenia și nu numai, acest obicei a fost transmis din generație în generație, păstrându-și elementele esențiale – măștile impunătoare, bătutul ritualic (atenționarea), „poveștile” (cel care moare și reînvie) și alaiurile carnavalești. Simpozionul a abordat semnificația și evoluția acestui obicei, tehnicile tradiționale de confecționare a măștilor, precum și modul în care acest patrimoniu cultural continuă să fie transmis și valorificat în prezent. Acest simpozion la care am parti-

cipat cu drag a fost și o revedere cu participanții din anii trecuți. Bucuria acestei revederi a „răpit” începutul manifestării, dar a creat și o atmosferă propice susținerii temelor abordate. După o călduroasă urare de bun venit adresată tuturor de către Florin Petrescu, directorul CCD Ilfov și Marius-Ovidiu Sebe, profesor CCD Ilfov și președinte al Asociației Culturale Brănești, a urmat o surpriză pregătită cu multă migală de către inimosul Marius – Ovidiu Sebe și anume „Obiceiul cucilor reflectat în presa națională de-a lungul timpului”. Scormonirea acestor mii și mii de publicații avea să aducă la iveală menționarea Cucilor din Brănești în presa anului 1910 (chiar 1908). În 1959 era trecut la Teatrul Popular. Doamna doctor Doina Ișfănoni, expert etnolog, a prezentat „Tradiția cucilor, de la manifestare ritualică spontană la prezentarea

spectacular în cadrul festivalurilor internaționale”, uimindu-ne cu modul științific de abordare a subiectului, fiind posesoarea unor vaste cunoștințe din domeniu. Dr. Anamaria Stănescu, de la Direcția Patrimoniu Imaterial și Cultura Tradițională – Institutul Național al Patrimoniului, a deschis subiectul „Măștile Tradiționale ale cucilor din Brănești. Cum și în ce scop au fost realizate?” Alexandru Răduță, cel ce coordonează atât de frumos grupul de promovare Brănești online, ne-a vorbit despre „Un meșter de «chipuri» împătimit, Gheorghe Secăreanu”. „Unveiling Arts and Crafts behind the Masks. Un proiect European dedicate măști”, ne-a fost prezentat de către Adelina Dogaru Alexa (Universitatea din București) și Iuliana Dumitru (Muzeul Național al Țăranului Român). Cadrele didactice de la Grădinița „Rița Gărgărița” Brănești, Carmen Niță și Aura Elena Damian, au prezentat modulul „Educație pentru cultura tradițională la nivel preșcolar: Cucii mici”. De la Colegiul Economic „Nicolae Kretzulescu”, doamna profesoară Adina Albert, însoțită de elevele Geru Georgiana și Tițoiu Tamina, au prezentat studiul „Educație și

tradiție: Rolul școlii în Promovarea și Conservarea tradițiilor și a obiceiurilor”. George Grigore, inspector de specialitate în cadrul CJCPCT Ilfov, a explicat care a fost „Rolul și implicarea Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov în susținerea tradițiilor ilfovene”. „Interferențe româno-bulgare la Brănești” ne-au fost prezentate de către Bianca Valentina Vasile, din Comunitatea Bulgarilor din Izvoarele. De la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”, Gabriel – Cătălin Stoian și Alina Costache, au prezentat un film: „Cucii de la Brănești, între obicei și festival”. La final s-au degustat produse specifice locale, printre care și celebrul magiun de pepeni,

un desert local fabulos. Sperăm că și la anul ce vine ne vom revedea, mai mulți și mai interesați de singurul carnaval mascat aflat lângă capitala noastră și de care uităm sau trecem pe lângă... Ne mândrim cu faptul că această tradiție autentică și inedită aparține patrimoniului cultural al Ilfovului. Cucii din Brănești reprezintă nu doar o expresie a identității locale, ci și un simbol al continuității valorilor tradiționale în contemporaneitate. Evenimentul a fost organizat de Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Brănești, Asociația Culturală Brănești și Casa Corpului Didactic Ilfov. ■

Noi elemente în Registrul național al patrimoniului cultural imaterial

Registrul național al patrimoniului cultural imaterial reprezintă portofoliul țării pentru mediul internațional. Practicile active de cultură tradițională trebuie să se regăsească acolo înainte de a iniția orice nominalizare pentru listele UNESCO. Anul trecut, pe 7 noiembrie, Ministerul Culturii a organizat o sesiune națională de informare asupra scrierii unei fișe de inventar, necesară pentru nominalizare. În luna februarie 2025, Ministerul Culturii a anunțat înscrierea a două noi elemente în Lista elementelor vii care alcătuiesc patrimoniul cultural imaterial existent pe teritoriul României: „Ceramica utilitară de Schitu Stavnic” Iași și „Tehnici tradiționale de preparare a iaurtului și funcții culturale asociate acestuia”. La inițiativa Turciei, acest ultim element face obiectul unui dosar multinațional intitulat „Traditional Techniques of Yogurt Making and Related Social Practices” la care România s-a alăturat în 2024 și care va fi transmis Secretariatului Convenției UNESCO pentru a fi evaluat în vederea înscrierii în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al Umanității. Până în prezent, Registrul național al patrimoniului cultural imaterial are înscrise 26 de elemente din România. ■

Cătălin DRAGOMIR

Rolul Culturii în combaterea urii și intoleranței

George V. GRIGORE

În data de 13 februarie 2025, Ministerul Culturii și Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCFC) au organizat conferința „Rolul instituțiilor publice de cultură în combaterea urii și intoleranței”, eveniment anual de informare privind „Strategia națională pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură 2024-2027”.

Au susținut alocuțiuni secretarii de Stat Dragoș Hotea și Mădălin Voicu și sub-secretarul de Stat Irina Sanda Cajal-Marin. Au conferențiat conf. univ. dr. Felicia Waldman (Centrul de Studii Ebraice, Facultatea de Litere, Universitatea din București), Virgil Nițulescu (Director General, Muzeul Național al Țăranului Român), Adrian Majuru (Director General, Muzeul Municipiului București), Anda Becuț Marinescu (Director de Cercetare, INCFC).

Moderatorul evenimentului a fost conf. univ. dr. Carmen Croitoru, Director General, INCFC. Desfășurându-se

online, la conferință a participat întreaga echipă a Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, inspectorul de specialitate George Grigore punând accent pe necesitatea existenței acestor conferințe, ca „filtre” sociale, pentru crearea unor producții culturale valoroase, cu valențe educaționale. Această strategie face parte din documentele programatice care urmăresc să creeze o societate mai rezilientă la intoleranță și să promoveze o cultură a incluziunii și respectului. Demnitatea umană, drepturile și libertățile omului, justiția și statul de drept sunt valori centrale ale unei societăți democratice. Manifestările antisemite, xenofobe, radicalizante și instigatoare la ură sunt fenomene care nu afectează doar grupurile minoritare vizate, ci întreaga societate. Combaterea acestor manifestări necesită un angajament constant și eforturi conjugate din partea administrației publice, a societății civile și a publicului larg. Tema conferinței a evidențiat rolul vital al culturii în educarea publicului și încurajarea acestuia să ia atitudine împotriva tuturor formelor de ură și intoleranță. Programul sesiunii a inclus prelegeri și studii de caz care au subliniat importanța înțelegerii contextului istoric și a simbolurilor și figurilor care pot determina comportamente antisemite și xenofobe. Invitații au prezentat exemple de bune practici și instrumente prin care instituțiile publice de cultură pot combate fenomenele de intoleranță și pot promova un spațiu sigur, bazat pe respect față de toți cetățenii, indiferent de originea etnică, religioasă sau culturală. Evenimentul s-a adresat prin mesajul său tuturor instituțiilor publice de cultură, indiferent de subordonare, administrației publice locale, direcțiilor județene de cultură, precum și mediului academic. ■

Buftea

Muzică, dans și teatru de Dragobete

În data de 23 februarie, Centrul Cultural Buftea a găzduit spectacolul „Din dragoste...”, eveniment organizat de Primăria Orașului Buftea, Clubul de Muzică Buftea și Centrul Cultural Buftea - dedicat sărbătorii tinereții și iubirii - Dragobetele! Au răsunat cântece deosebite, precum: „Nebun de alb” și „Bucurați-vă, prieteni” - interpretate de Grupul Vocal-Instrumental „A doua familie”. Au urmat „Să nu-mi iei niciodată dragostea”, „Nunta”, „Poruncit-o Bădița”, „Dragostea îmi dă târcoale”, „Mai frumoasă”, „Dragoste n-are plural”, „Serenadă”, „Noapte gri” - interpretate de elevii secțiunilor Canto și Pian ale Clubului de Muzică Buftea. Au urmat elevii Atelierului de Pian, care au interpretat „Lună pătrată”, „IDEA 22”, „Tango to Evora”. Mădălina Berbecaru, elevă a Atelierului de Pian, a surprins audiența cu melodia proprie - „Trenul iubirii”. Momentele artistice au fost pregătite de profesorii coordonatori Maria Ojică, Andreea Hușanu și Maria Marcu – profesoare de Canto și Marioara Marcu, profesor de Pian. Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov a fost reprezentat de directorul Alexandrina Niță, care a felicitat inițiativa locală de promovare a tinerelor talente.

Sărbătoarea iubirii la români

O zi mai târziu, la Palatul Cultural din Buftea spectatori de toate vârstele au participat la alte momente artistice, reunite sub genericul „Dragobete – Sărbătoarea iubirii la români”. Programul a fost deschis cu recitalul susținut de „Doina Ilfovului”, coordonat de profesoara Daniela Mîndroc și instructorul de dans Valentin Rogojinaru.

Cu glasurile lor suave, au urmat copiii Corului „Sunetul Muzicii” din Corbeanca, coordonat de Cristina Manoliu. Seara s-a încheiat cu un regal teatral al trupei Teatrului Municipal Ariel din Râmnicu Vâlcea, care a prezentat spectacolul „Cum ne-am cunoscut” (scenariul și regia Vlad Popescu, coregrafia Mădălina Floroaica). Din distribuție au făcut parte actorii Alin Păiuș,

Mădălina Floroaica, Ionuț Mocanu, Cătălina Sima, Alin Holcă, Gabriel Popescu Julliet Attoh, Mihaela Mihai, Olimpia Deaconescu, Camelia Constantin, Dan Constantin. Bucuria de a fi împreună, extazul împlinirii, fiorul tăcerilor și măreția fericirii din privirile îndrăgostiților... Toate acestea s-au regăsit în spectacolul prezentat. Evenimentul a fost un bun prilej de a reaminti frumusețea obiceiurilor românești și de a le transmite generațiilor viitoare. „Dragostea este singurul joc de doi în care amândoi pot să câștige” ne spunea Marcel Proust. Prin muzică, dans și teatru, evenimentul a adus în prim-plan spiritul autentic al Dragobetelui, oferindu-ne ocazia de a ne bucura împreună de tradițiile care definesc identitatea noastră culturală. Așa am celebrat acestă zi specială, păstrând vie moștenirea folclorică și bucurându-ne de un spectacol de neuitat. Aplauzele de final au confirmat valoarea artiștilor interpreți, dar și a momentelor speciale care au punctat acest spectacol. Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Orașului Buftea și Centrul Cultural Buftea. ■

Talent și pasiune au dovedit toți participanții la cea de a X-a ediție a Festivalului Interjudețean de Dans pentru Copii „Euro Dance 2025” organizat de Liceul Teoretic „Traian Lalescu” din Brănești. Găzduit de sala de festivități a Universității „Spiru Haret” din București, festivalul și-a deschis

porțile sâmbătă, 8 februarie 2025. Organizat în parteneriat cu mai multe instituții locale și educaționale, acesta a reunit peste 600 de tineri dansatori de toate vârstele din nouă județe (inclusiv Ilfov) și municipiul București, care și-au demonstrat talentul în fața unui public numeros.

Secțiunile de concurs au inclus Dans Modern, Dans Popular, Dans de Caracter și Majorete, împărțite pe grupe de vârstă. Tinerii dansatori, după deliberea unui juriu format din specialiști, au fost răsplătiți cu diplome și trofee. Trofeul Euro Dance 2025 a fost câștigat de

ansamblul „Izvorașul Studina” din Olt. Premiul special al juriului a fost acordat formației „Măndre Plaiuri Boicene” din Sibiu pentru o interpretare excepțională a jocurilor tradiționale din Ardeal. De asemenea, au fost oferite premiile I, II și III pentru fiecare secțiune de dans. Dansatorii Ansamblului „Izvorașul” din Brănești, coordonat de prof. Rodica Crivăț, au reprezentat cu mândrie comuna, reușind să câștige

premiul I la categoria dansuri populare, grupa 9-11 ani. Evenimentul a fost organizat în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Asociația de Părinți „Traian Lalescu”, Universitatea „Spiru Haret” și Colegiul Universitar „Spiru Haret” din București și Primăria și Consiliul Local Brănești. Concursul face parte din calendarul Ministerului Educației pentru activități educative regionale. ■

„Dăruiește Primăvară” – Ateliere de creație și Târg de Mărțișor cu scop caritabil

Mărțișorul este un simbol al primăverii, al speranței și al bucuriei, cu rădăcini adânci în cultura românească, datând de peste 2.000 de ani. Este un dar care marchează începutul unui nou ciclu al naturii și care, de-a lungul timpului, a fost purtat ca talisman al norocului, sănătății și prosperității. Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, în

parteneriat cu Primăria Măgurele a organizat în perioada 28 februarie – 2 martie, la Casa Tradițională „Ilie Micu” din Măgurele, evenimentul „Dăruiește Primăvară”. Dedicat uneia dintre cele mai frumoase tradiții românești - Mărțișorul, evenimentul a reunit, timp de trei zile, în cadrul unor ateliere de creație, copiii din localitățile Măgurele și Glina, dar și din cadrul DGASPC Ilfov, care au confecționat

mărțișoare tradiționale, pe care la final le-au expus și vândut în cadrul unui târg caritabil organizat la Centrul de Cultură Măgurele „Theodor Stănescu”. Fondurile vor fi donate copiilor aflați în sistemul de protecție socială din județ. ■

Foto: Cel mai vechi mărțișor din România, aflat în Colecția privată Georgian Anghel, sursă Muzeul de Artă Populară Constanța

Cristina ANGHELUȚĂ, George V. GRIGORE

Expoziția „Tehnici tradiționale de țesere a scoarțelor în România și Republica Moldova” la MNȚR

George V. GRIGORE

La 35 de ani de la reînființare, Muzeul Național al Țăranului Român a organizat în luna februarie 2025 expoziția „Tehnici tradiționale de țesere a scoarțelor în România și Republica Moldova”. Tema centrală a fost unul dintre elementele de patrimoniu cultural imaterial intrat în Lista reprezentativă UNESCO a Patrimoniului Cultural Imaterial în anul 2016, având o largă reprezentare în întreg teritoriul locuit de români. Anual, acest element este monitorizat, iar faptul că încă se lucrează în toate zonele țării demonstrează că aceste tehnici au fost perpetuate de milenii, adaptate tradițiilor locale și transmise din generație în generație, până în zilele noastre. La ora actuală se lucrează scoarțe și covoare cu tehnicile cunoscute în tradiție, modernitatea determinând schimbarea rosturilor lor inițiale, de obiecte utilitare, în obiecte cu rol preponderent decorativ. Funcționalitatea inițială a scoarțelor țesute a fost aceea de a înveli pereții

bordeielor (orig. Lat. Scorță = scoarță de copac) pentru a izola termic locuința, ulterior devenind obiecte decorative și având și funcții ritualice, în cadrul comunității tradiționale, prin simolurile pe care le-au perpetuat. Expoziția a reunit covoare și țesături lucrate după specificul fiecărei zone etnografice - Moldova, Transilvania, Maramureșul, Banatul, Muntenia, Oltenia și Basarabia. Vechimea pieselor le clasează în categoriile „Fond” și „Tezaur”, mărturii ale existenței milenare pe teritoriul românesc, dar și expresii artistice desăvârșite, lucrate la războiul de țesut de femeile din satul românesc tradițional. Au fost expuse piese din secolul XVIII până la jumătatea secolului XX, fiecare purtând cu sine o poveste despre identitate, despre comunitate și despre legătura profundă a omului cu natura. Covorul sau scoarța, prin dimensiunile sale, dă, de asemenea, posibilitatea ca toate motivele decorative specifice unei zone să fie văzute la scară mare, fiind

redate de cele mai multe ori geometric sau stilizat. Diferențele dintre zonele etnografice se văd la nivelul tehnicilor de țesere, la nivelul decorului și la dimensiuni, dar și în funcție de scopul pentru care erau țesute piesele: decorative, ritualice, funcționale etc. Fiecare piesă, prin vechimea ei, prin originalitate și valoare artistică, este o

oglină deschisă publicului spre trecut, spre tradiție. Piesele expuse devin artefacte istorice pentru că poartă dovada existenței pe aceste meleaguri a unei populații care a perpetuat cu continuitate și a adaptat vieții cotidiene aceste obiecte. Expoziția poate fi vizitată până în 23 martie 2025. ■

Surse: propagarta.ro; jurnaldebucuresti.com; evenimentemuzeale.ro; ceascadecultura.ro

În luna februarie 2025, România a celebrat moștenirea artistică a lui Constantin Brâncuși printr-un eveniment de anvergură dedicat sculpturii contemporane. Evenimentul „Luna Brâncuși 2025” a adus în prim-plan creațiile a 118 sculptori români contemporani, ale căror lucrări de sculptură și desen au fost expuse în trei spații culturale: Palatele Brâncovenești Mogoșoaia, Galeria de Artă ale Academiei Române și Galeria Simeza. Organizarea a aparținut Filialei de Sculptură București a Uniunii Artiștilor Plastici din România și s-a desfășurat pe parcursul întregii luni. Evenimentul a onorat spiritul inovator al lui Brâncuși, oferind o perspectivă asupra diversității și dinamismului sculpturii românești actuale. Expozițiile au inclus lucrări care îmbină materialele tradiționale cu tehnici inovatoare, oferind astfel o incursiune în universul

artistic al noilor generații de sculptori. Aflat la a cincea ediție, „Luna Brâncuși” a fost și o invitație de a redescoperi sculptura ca limbaj artistic esențial, capabil să transforme și să inspire.

Evenimentul a reunit creațiile mai multor generații de artiști, de la sculptori foarte tineri, la generația deplin afirmată și cea a măștrilor, dar și a „măștrilor măștrilor”, generația de profesori ori artiști activi în Europa apuseană care au fost modele de creativitate: Ingo Glass și Paul Neagu, acesta evocat prin colaje semnate, asumate ca opere ale inventatului Generative Art Trust. Colectivul curatorial, cu Reka Csapo Dup ca manager și inițiator, a gândit acest eveniment ca pe un omagiu adus creativității de SCULPTURA care se face nevăzut, „întâi cu gândul”, îndelung căutând și încercând forma care se naște supunându-se materiei, fie lemn, piatră, bronz, tablă de zinc sau fragilă iarba câmpului și creanga pădurii. Este sculptura care dă trup concret gândului generând un spațiu și sfârșește prin a fi

pipăită, înconjurată, parcursă sub toate dimensiunile, interogată cu toate simțurile, inspirată, ascultată, privită cu toată apăsarea întrebărilor zilei. Sculptura care încapsulează timpul, sculptura care arată potențialul poetic și de materializare a formelor, sculptura care dă un trup sufletului și neliniștilor lui, sculptura revoltă, sculptura sarcastică, sculptura litanie, sculptura logodnă, sculptura mirare, sculptura care se cere contemplată, pătrunsă cu privirea vie, întrebătoare. Au fost prezentate în cele trei secțiuni lucrări inedite care au venit direct din ateliere, unele de la colecționari generoși precum și câteva piese intrate în colecția Palatului Mogoșoaia. Așa ne-a transmis Doina Mândru, istoric și critic de artă, curator specializat în artă românească modernă și contemporană, cea care a fost multă vreme directoarea Centrului Cultural Palatele Brâncovenești de la Mogoșoaia. ■

George V. GRIGORE

„Brâncuși, dragostea mea!” a ajuns la Tg. Jiu

La 19 februarie 2025 s-au împlinit 149 de ani de la nașterea marelui nostru sculptor Constantin Brâncuși, iar această zi aniversară numită și „Ziua Națională Constantin Brâncuși” a fost sărbătorită în mod deosebit la Tg-Jiu de către actrița și scriitoarea Claudia Motea, care a susținut o sesiune de autografe la Librăria Cărturești din localitate, prezentându-și cartea „Brâncuși, dragostea mea!”, apărută la Editura Creator/ Libris. După aceea, de la ora 17.30 a urcat pe scenă, spre a prezenta un moment artistic, aici, pe Axa Brâncușiană a monumentelor ridicate de marele nostru sculptor.

„M-am născut pe aceleași meleaguri gorjene ca și marele artist și sunt onorată de a-i aduce un omagiu de suflet în acest moment aniversar, alături de alți artiști invitați: actorul Marius Bodochi, soprana Felicia Filip și trupa IRIS. Vom fi cu toți prezenți pe marea scena construită pe Axa Brâncușiană unde și Ansamblul „Doina Gorjului” este personaj de elită în desfășurarea acestui eveniment. Emoția crește din ce în ce mai mult pentru că voi fi printre gorjenii mei. Inima începe să bată din ce în ce mai tare. Mulțumesc cu iubire și recunoștință pentru această invitație organizatorilor! După câțiva ani de turnee și de jucat spectacolul „Brâncuși, dragostea mea!” în diferite locuri ale lumii, ajung și la Tg-Jiu, cu un fragment artistic, practic o adaptare pentru momentul aniversar din această zi.

Mă bucur de această reîntoarcere acasă! Poate că fiecare scenă pe care urcă este o altă treaptă a Coloanei sale, iar fiecare cuvânt este o bătaie de aripă a unei Pasări Măiestre. Arta Brâncușiană va trăi prin fiecare poveste spusă și resimțită în orice colț al lumii. Iubirea cheamă iubire mereu!”, declara înainte de eveniment Claudia Motea. ■

George V. GRIGORE

De Ziua națională „Constantin Brâncuși”,
Editura Creator vă invită să celebrați arta și cultura
alături de autoarea și actrița
Claudia Motea,
la o sesiune specială
de autografe.
Evenimentul va avea loc
în librăria **Cărturești Târgu Jiu**
(Strada Termocentralei 10, Târgu Jiu).

Vă așteptăm cu drag
să onorăm împreună memoria
marelui nostru artist!

Ciolpani

Fuziune fascinantă între tradiție și inovație

Un eveniment susținut de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

✍ Cătălin Dragomir, George V. GRIGORE

Sezonul de vizite de weekend la Muzeu-Atelier Școala de la Piscu s-a redeschis la începutul lunii martie cu un eveniment cultural extraordinar, vernisajul expoziției internaționale „Pupi Videodrome”. Așadar, duminică, 2 martie, la Piscu (Ciolpani), a fost inaugurată Expoziția Pupi VideoDrome organizată de Muzeul Puppamelor în colaborare cu Muzeul de la Piscu.

Conceput și editat de Rosario Perricone, director al Muzeului de Marionete și profesor de antropologie de artă și muzeologie la Academia de Arte Plastice din Palermo, Pupi Videodrome este o expoziție multimedia și transdisciplinară despre arta marionetelor tradiționale siciliene, declarată de UNESCO - „Capodoperă a patrimoniului oral și imaterial al umanității”.

Expoziția propune un itinerar senzorial și imersiv, un echilibru între trecut și prezent, ceea ce face din multimedia calea de atragere a vizitatorilor către o experiență plină de sunete, viziune și instalații etnografice, prezentând mutațiile suferite de arta marionetelor și păpușilor în întâlnirea cu cele mai inovatoare tehnologii și arta video.

În cadrul inaugurării, două momente interpretative și educative, curatoriate de Brigliadoro Compagnia în regia Salvatore Bumbello, au implicat publicul prezent. Munca tradițională și practica teatrală

sunt de fapt prezentate în legătura lor cu istoria și cultura teritoriului, dar și reelaborate, reinterpretate, datorită combinației de artefacte artisanale cu lucrări tehnologice - de animație digitală și realitate virtuală de 360 de grade - și lucrări de artă video contemporană.

„Pupi VideoDrome - spune curatorul, Rosario Perricone - oferă posibilitatea de a vorbi despre marionete, dar și despre evoluția lor în diferite contexte. Artefactele - marionete și semne ale celor două tradiții din Palermo și Catania abordează lucrările audiovizuale ale

artiștilor contemporani care reinterpretează practica tradițională și ridică probleme de actualitate, așa cum cere și Convenția UNESCO, lansând un mesaj de pace și coexistență între popoare”. Inima expoziției este o instalație etnografică, semnată Rosario Perricone, care marchează tranziția de la secțiunea care expune artefactele operei marionetelor la cea cu operele de artă contemporană inspirate de acestea. Instalația recrează un peisaj arheologic al corpurilor marionetelor.

Programul de la Piscu include și un seminar dedicat în principal studenților UNATC de la secția Păpuși – Marionete, dar și întâlniri cu copiii. Studenții vor susține trei spectacole dedicate copiilor din comunitate (capacitate 100 de locuri/spectacol), un spectacol Comedia del Arte, un spectacol colaj dedicat tehnicilor de manevrare a marionetelor și unul educațional, despre bulling. Expoziția este deschisă în perioada 2 martie-13 aprilie, sâmbăta și duminica de la 11 la 17.

Piscu este prima stație în periplul internațional al evenimentului. Pupi Videodrome este un eveniment realizat de Muzeul Internațional al Marionetelor Antonia Pasqualino cu finanțarea Ministerului Culturii din Italia și itinerat la Muzeul-Atelier Școala de la Piscu cu finanțarea Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Parteneri: UNATC I. L. Caragiale, Sicilia Pasticceria Autentica și Școala Gimnazială Nr.1 Ciolpani. ■

„Abracadabra - Secretele magiei”, între percepție și ingeniozitate

✍ George V. GRIGORE

O călătorie inițiată în esența artei iluzionismului poate fi făcută participând la cea mai mare expoziție interactivă de magie din România, „Abracadabra - Secretele magiei”, de la ARCUB - Hanul Gabroveni.

Este locul unde fiecare truc dezvăluie jocuri fascinante de percepție și ingeniozitate. Fiecare vizită este o aventură, unde copiii și părinții deopotrivă pot descoperi mecanismele subtile folosite de magicieni pentru a transforma iluzia în realitate. Publicul poate petrece o zi memorabilă în universul imaginației și fanteziei „Abracadabra - Secretele magiei”. Peste 20 de atracții interactive compun o experiență captivantă care se extinde pe toate cele trei niveluri ale clădirii istorice a Hanului Gabroveni.

„Ghicitoarea” descifrează tainele viitorului pentru cei care îndrăznesc să-și afle destinul, iar „Cristalele vrăjite” dezvăluie, prin jocuri atractive, cum poate fi folosită energia vindecătoare a pietrelor magice. Cei dornici de provocări se pot distra cu „Bastoanele fermecate” sau „Prinde bățul”, în timp ce adrenalina atinge cote maxime la atracții aparent periculoase precum „Patul fahirului” sau „Cutia cu săbii”. „Capul fără trup” oferă o perspectivă complet nouă asupra propriei imagini, iar „Ciocanul lui Thor” îi așteaptă pe cei mai temerari vizitatori să-și demonstreze forța legendară. Pe lângă atracțiile interactive, show-urile live susținute de MAGITOT și invitații săi vor fi atracția principală a evenimentului, aducând în scenă iluzii uimitoare și momente de umor.

Expoziția poate fi vizitată până în data de 4 mai 2025. ■

Coiful de la Coțofenești, recreat din lână aurie

Furtul Coifului de aur de la Coțofenești și al brățărilor dacice de aur de la Sarmizegetusa a impactat negativ mare parte din cetățenii țării noastre. Fiecare și-a spus oful în felul său. Așa și Alexandra, o artistă de 34 de ani din Iași, a lucrat trei zile cu croșetele și a recreat coiful de la Coțofenești din lână aurie. Acum lucrează la brățări. Creația, o bună căciulă de iarnă tricotată, coiful croșetat din lână după modelul celui de la Coțofenești a devenit repede popular pe rețelele sociale și a fost vedeta unei expoziții la Art Safari în București. Alături de coif vor fi expuse și trei brățări, tot croșetate, după modelul celor furate în Olanda. Cum a făcut toate acestea? „A trebuit să învăț să fac aceste ochiuri speciale pentru a replica bumbii din partea de sus. Am vrut să am aceeași proporție cu originalul. Am folosit fir auriu pentru a aminti de aurul dacic”, a declarat artista Alexandra Rîmbu.

Tânăra a pornit acest proiect inițial ca să se consoleze după ce a aflat de jaful din Olanda. „Am fost marcată de furtul coifului și, la o săptămână după, mi-a venit ideea așa, ca un pansament pentru o rană. Cel puțin coiful meu ține și cald. Dincolo de a transmite ceva oamenilor, cred că e un reminder: nu ar trebui să uităm această întâmplare”, spune Alexandra.

În viitor, artista spune că va pregăti și replicile celorlalte coifuri dacice „cu ochi” existente la noi în țară. Coiful nou creat nu este de vânzare, dar a putut fi văzut la București, la Art Safari, de pe 7 martie, în expoziția „Young Blood”. Operele artiștilor contemporani sunt tot mai căutate în ultima vreme. Ioana Ciocan, director Art Safari a declarat: „De fiecare dată vom vedea toate lucrurile care se întâmplă în societatea contemporană: tragedii, calamități ale naturii sau schimbări de guvern – toate astea le vom vedea în arta contemporană. Tehnicile de design, tehnicile contemporane, dar și țesăturile sunt în mare trend în ziua de astăzi. Ne bucurăm că acest eveniment inspiră artiștii să protesteze”.

Inițiativa Alexandrei Rîmbu ridică întrebări esențiale despre modul în care ne raportăm la patrimoniul cultural și despre măsurile pe care le luăm pentru a-l proteja. Furtul recent al unor artefacte dacice valoroase a scos la iveală vulnerabilități în sistemul de securitate și a evidențiat necesitatea unei atenții sporite din partea autorităților și a publicului. Prin această creație, artista nu doar că aduce un omagiu înaintașilor, dar și atrage atenția asupra importanței educației culturale și a implicării comunității în conservarea și promovarea istoriei. Este un apel la conștientizare și la acțiune, demonstrând că arta poate fi un instrument puternic de comunicare și de schimbare socială.

Coiful de la Coțofenești croșetat din lână reprezintă mai mult decât o simplă operă de artă; este un simbol al rezistenței culturale și al creativității în fața adversităților. Putem considera tricotajul o replică artizanală inspirată? De ce nu? Tricotajul sau croșetatul unei piese precum coiful de la Coțofenești poate fi considerat o replică artizanală inspirată, dar și o reinterpretare creativă care combină tradiția cu modernitatea. Este o formă de artă contemporană care omagiază patrimoniul cultural, fără a pretinde autenticitatea unei replici istorice exacte. Această abordare artizanală transformă obiectele iconice ale trecutului într-un mesaj cultural accesibil, care rezonază cu publicul modern. De asemenea, subliniază importanța protejării patrimoniului, punând în același timp în lumină abilitatea artiștilor de a transforma materiale comune în simboluri ale identității și memoriei colective. Deci, da, putem considera această piesă o replică artizanală inspirată, care are atât o valoare simbolică, cât și una educativă și artistică. Este o dovadă că moștenirea culturală poate fi perpetuată și reinterpretată prin mijloace creative. Dacă va deveni obiect comercial, va avea mare căutare. ■

Surse: wikipedia.org; historia.ro; dinculise.com

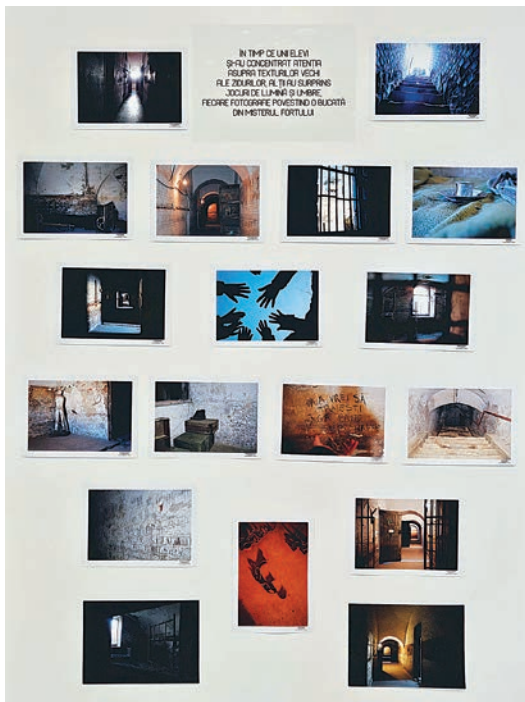
George V. GRIGORE

Expoziție despre Fortul 13 Jilava, la CJ Ilfov

Cristina ANGHELUȚĂ

Elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Berceni au participat, alături de Niculina Moica, președintele Asociației Foștilor Deținuți din România, Stejărel Olaru, istoric și politolog, dar și de profesorul Stan Stoica, reprezentant al Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, la Conferința Națională „Fortul 13 Jilava: Consolidare, Conservare, Cunoaștere – Transformarea unui Monument Istoric în Destinație Culturală Educativă”. Doamna Niculina Moica, președintele Asociației Foștilor Deținuți din România, are un trecut care greu poate fi descris în cuvinte. S-a născut pe 21 octombrie 1943. A fost arestat în 1959, la numai 15 ani. A fost condamnată la 20 de ani de închisoare pentru că activa într-o organizație anticomunistă împreună cu alți elevi - „Uniunea Tineretului Liber din România”. Dar niciodată nu s-a dovedit real că a avut vreo legătură cu legionarii. A fost plimbată prin penitenciarele Jilava, Botoșani și Arad.

Elevii participanți au asistat la o dezbatere despre libertate, valorile unui stat democratic și lecțiile trecutului. „Este extrem de important să conștientizăm lecțiile trecutului și să avem grijă de viitorul nostru. Să prețuim libertatea și tot ce avem în ziua de astăzi”, a remarcat președintele Consiliului Județean Hubert Thuma. După finalizarea conferinței, copiii au participat la expoziția de fotografie „Povestea Fort 13 Jilava”, amenajată la sediul Consiliului Județean Ilfov. Această galerie fotografică și experiența realizării propriilor fotografii în cadrul Fortului 13 Jilava au pus în valoare creativitatea și pasiunea pentru istorie, prin imagini memorabile. La eveniment au participat vicepreședintele CJ Ilfov, Ștefan Rădulescu, și administratorul public al județului Ilfov, Olivia Ana Ciobanu Oprescu. ■

Soțiile, ambetate de zilele de sărbătoare ale lunii martie, își alină câteodată soții cu sintagma: „Lăsați că vine și pentru voi ziua celor 40 de pahare!”. Acum nu știu dacă sunt bărbați care au luat în serios acest îndemn și au băut chiar patruzeci de pahare. Cred că a fost destul de greu... Sfinții 40 de Mucenici (sau „Sfințișorii”) sunt prăznuiți în fiecare an, la data de 9 martie. Sărbătoarea amintește de cei 40 de Mucenici care au fost aspru pedepsiți pentru că erau creștini. Praznicul vine cu multe tradiții și obiceiuri, iar unul dintre cele mai cunoscute dintre acestea este prepararea mucenicilor. De obicei, acești colăcei delicioși se coc în ziua sărbătorii, dar unele gospodine îi prepară cu o zi înainte. În funcție de zonă, mucenicii pot fi fierți în apă cu zahăr sau copti în cuptor, iar apoi unși cu miere și miez de nucă. În zona Moldovei, mucenicii mai sunt numiți și sfințișorii. Aceștia au forma cifrei 8 și sunt de obicei preparați din aluat de cozonac, copti în cuptor. Dobrogenii îi fac mai mici, tot în formă de 8, însă sunt fierți în apă cu zahăr, scorțișoară și nucă. Indiferent că sunt făcuți în Moldova, Muntenia sau Dobrogea, după ce au fost preparați, mucenicii se împart rudelor, vecinilor sau celor necăjiți. Potrivit tradiției, Sfinții 40 de Mucenici erau soldați creștini care slujeau în legiunea a XII-a Fulminata, care era staționată în Sevastia, în Armenia Mică. În jurul anului 320 d.Hr., împăratul Licinius a emis un edict prin care ordona tuturor soldaților romani să facă jertfe zeilor păgâni și să se retragă din creștinism. Cei 40 de soldați creștini au refuzat să-și abjure credința și au rămas credincioși lui Hristos, chiar și după ce au fost supuși unor chinuri cumplite. Ei au fost dezbrăcați și au fost lăsați afară într-o noapte rece și înghețată, dar și-au menținut credința și au continuat să cânte și să se roage. Apoi, au fost bătuți cu vergi și lovituri de pietre, dar au rămas neclintiți. În cele din urmă, au fost aruncați într-un lac înghețat, dar chiar și aici și-au păstrat credința și au continuat să se roage. Se spune că unul dintre cei 40 de mucenici a ieșit din apă, însă a murit până să ajungă la baia caldă pe care i-au oferit-o soldații care slujeau idolilor. În tot acest timp, ceilalți soldați creștini s-au rugat alungarea suferinței. Atunci, apa lacului s-a încălzit ca prin minune. Văzând miracolul, guvernatorul a decis ca mucenicilor să le fie zdrobite picioarele, aceștia găsindu-și sfârșitul. Această poveste a devenit o sursă de inspirație pentru mulți creștini de-a lungul secolelor, care au văzut în martiriul celor 40 de mucenici un exemplu al puterii credinței în fața opresiunii și persecuției. Comemorarea lor este un prilej de rugăciune și de

Sfințișorii sau cei 40 de mucenici

recunoștință pentru toți cei care le urmează exemplul și își păstrează credința. Cei 40 Sfinți Mucenici sunt: Chirion, Candid, Domnos, Isichie, Iraclie, Smaragd, Evnichie, Valent, Vivian, Claudie, Prisc, Teodul, Eutihie, Ion, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Aetius, Flavie, Acachie, Ecdit, Lisimah, Alexandru, Ilie, Gorgonie, Teofil, Domitian, Gaiu, Leonte, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudion, Meliton și Aglaie.

Practici populare

În zona rurală, una din practicile spectaculoase de Măcinici, era aprinderea focurilor în zorii zilei prin curți și grădini. Lângă focuri se așezau scaune unde, conform credinței populare, se odihneau, se încălzeau și se ospătau sufletele morților venite să petreacă Anul Nou celebrat primăvara. În această zi, satele din zona de sud erau cuprinse de uriași nori de fum. Obiceiul are și o valoare practică, pentru că erau aprinse resturile de crengi rezultate din curățarea curților, grădinilor și anexelor gospodărești, dar și semnificație ritualică: sprijinirea Soarelui să depășească punctul de echilibru atins la echinocliul de primăvară. Focurile de Măcinici sunt atestate în satele din Muntenia, Oltenia, Banat și Transilvania. În Transilvania, „în ajunul zilei de 40 de sfinți se aprind grămezi de paie și căsenii (cu sens de „cei ai casei” – n.a.) sar unul câte unul după altul peste flăcări”, în Banat „se zgândără și se bate cu botele în focul aprins pentru încălzirea mai rapidă a timpului”. Astfel se pregătește și timpul de semănat al plantelor. Acesta era ales raport de condițiile climatice favorabile și de o anume fază de creștere sau descreștere a Lunii pe cer: „Roadele care se fac în pământ, precum cartofii, să fie semănate la Lună Veche, adică atunci când e luna plină, iar cele ce se fac deasupra pământului, cum sunt cerealele, la Lună Nouă”; „Luna

Bibliografie:
Ion Ghinoiu – „Calendarul țaranului român. Zile și mituri” – Editura Universul Enciclopedic Gold, 2019.

de pe cer are un rol asupra seminței ce se aruncă în pământ și asupra creșterii și rodirii. De aceea, sămânța tare (secara, grâul, porumbul) s-o semeni pe pământ uscat, când luna este în creștere; altfel dai mâna cu sărăcia. Pe cele moi (în, cânepă, ovăz) în pământ moale, când Luna e în descreștere”; „Luna dă colțul grâului” iar „Soarele crește și coace bobul” (Pamfile, 1915, p. 83) ș.a. Aceste informații etnografice țin de un puternic cult lunar. În credințele populare se stabileau relații directe, de analogie, între înhumarea morților în cimitire și a semințelor pe ogoare: în pământ, sămânța plantei și trupul neînsuflit al omului urmau să germineze, să se întoarcă la viață. Experiența repetată, cu reușitele și neîmplinirile ei, a ajutat omul să-și aleagă diverse repere care să-i indice momentele cele mai potrivite pentru semănatul plantelor: porumbul se seamănă începând de la Bunavestire și ține până la Arminden sau Ispas; semănatul grâului de toamnă se face între Sântămării (15 august – 8 septembrie), de unde zicala „Toamna să semeni în praf, iar primăvara în noroi”, ceea ce ar însemna ca semănăturile de grâu, secară, orz să se facă de timpuriu; prin Banat, timpul cel mai potrivit pentru semănat fasolea era Armindenul; în Bucovina, bobul se semăna până la Sângiorz; usturoiul de toamnă la Sântandrei; cânepa la sfârșitul lunii aprilie și începutul lunii mai; castraveții la Arminden; bostanul la o sută de zile de la Crăciun; busuiocul când încep broaștele să cânte; meiul când înfloreau porumbarul etc. Datele despre semănatul culturilor agricole erau indicate de sărbătorile calendaristice, de înfloritul unor plante sălbatice, de sosirea păsărilor migratoare, de comportamentul insectelor etc. Acestea se corelau cu condițiile locale ale climei și solului, de altitudine și latitudinea geografică, de soiurile plantelor. Până la începutul secolului al XX-lea Calendarul popular, care indica atât sărbătorile, cât și activitățile ce trebuiau efectuate, a fost pentru țăran un fel de tratat de agronomie. ■

Surse: wikipedia.org; doxologia.ro

Sfinții 40 de Mucenici

„În această zi credincioșii aduc la biserică 40 de colaci în formă de 8, care se cheamă popular *sfinți* sau *mucenici*. Sunt făcuți din pâine dulce și în formă de 8 pentru că acest semn simbolizează veșnicia și dulceața vieții veșnice din ceruri.”

Arhimandritul Ilie Cleopa

©doxologia.ro

George V. GRIGORE

Radu Jude câștigă Ursul de Argint pentru cel mai bun scenariu

Cristina ANGHELUȚĂ

Radu Jude a câștigat la Festivalul Internațional de Film de la Berlin, Ursul de Argint pentru cel mai bun scenariu, pentru pelicula „Kontinental ’25”, un film bazat pe un articol de presă despre o femeie executor judecătoresc care se simte vinovată pentru că a evacuat un bărbat fără adăpost dintr-un subsol pe care-l ocupase. La scurt timp după ce a aflat că urmează să fie evacuat, bărbatul se sinucide, declanșând criza morală a protagonistei. Pelicula regizată de Radu Jude s-a aflat și în competiția pentru Ursul de Aur. „Kontinental ’25” a fost unul dintre cele 19 filme care au concurat pentru premiul cel mare al festivalului din acest an, alte filme participante fiind „Blue Moon” al regizorului american Richard Linklater și „What Does that Nature Say to You” al cineastului sud-coreean Hong Sangsoo. Radu Jude a dedicat premiul primit pentru „Kontinental ’25”, filmat în doar zece zile, cu

un smartphone, moștenirii regizorului spaniol Luis Bunuel (1900-1983) – asociat cu mișcarea suprarealistă -, de la a cărui naștere s-au împlinit 125 de ani.

„Sunt un scenarist slab, așa că primirea acestui premiu este foarte amuzantă”, a glumit regizorul pe scena Berlinalei. De asemenea, cineastul român a mulțumit echipei sale și a declarat că „acest premiu demonstrează că există mult talent în România și, deși acum trăim vremuri cumplite, sper că vor exista mai mulți bani pentru cultură, pentru că este mult talent”. Trofeul a fost câștigat de filmul norvegian „Dreams (Sex Love)” (Drømmer), regizat de Dag Johan Haugerud și produs de Yngve Sæther și Hege Hauff Hvattum.

Ursul de Argint Marele Premiu al Juriului a fost înmănat regizorului brazilian Gabriel Mascaro pentru producția „The Blue Trail” („O último azul”).

Actrița britanică Tilda Swinton a fost recompensată cu un Urs de Aur onorific, premiu acordat pentru întreaga carieră. ■

Radu Jude a câștigat Ursul de Argint la Festivalul Internațional de Film de la Berlin.

„Kontinental ’25” a fost filmat în 10 zile cu un iPhone.

Marele inventator „Gogu” Constantinescu, alături de Einstein

Castelul de apă din Periș are amprenta sa

Umblând prin cutia cu fotografii de arhivă, cu imagini din fosta curte a uzinelor „Malaxa”, am găsit fotografia unui automotor fabricat în anul 1933, la ale cărui geamuri se aflau doi bărbați: inginerul Heric Holban și inginerul George (Gogu) Constantinescu (un mare inventator român). Într-o altă fotografie, aceleași personaje ședea într-o drezină de verificat calea ferată. Consultând o carte monografică despre uzinele „Malaxa” am găsit numele inginerului, om de știință și inventator de talie mondială George (Gogu) Constantinescu. Acesta a colaborat cu industriașul Niculae Malaxa la aplicarea multor invenții tehnice pe locomotivele și automotoarele fabricate în perioada 1921-1940 în marea uzină bucureșteană. Toate invențiile sale au adus beneficii tehnice tuturor tipurilor de locomotive și automotoare, crescând randamentul tehnic și calitatea produselor aflate pe calea ferată a României. George (Gogu) Constantinescu s-a născut în data de 4 octombrie 1881 la Craiova și s-a stins, la 84 de ani, în Marea Britanie. A studiat la Colegiul Național „Carol I” din Craiova la Facultatea de Poduri și Șosele, unde l-a avut ca profesor pe marele inginer Anghel Saligny. A absolvit facultatea ca șef de promoție în 1904. În 1910 s-a mutat la Londra unde a brevetat 18 invenții în 3 ani. Gogu Constantinescu a pus bazele teoriei „sonicității”, care a permis folosirea compresibilității lichidelor (sau a fluidelor în general) pentru transmiterea puterii prin vibrații (oscilații), prin folosirea modelelor

matematice existente în domeniul electricității. Compresibilitatea lichidelor este în general ignorată în manualele de fizică, deoarece pentru majoritatea aplicațiilor practice efectul lor e neglijabil, iar complexitatea includerilor lor ar fi prea mare pentru efectul minor pe care îl au. I-au fost refuzate primele brevete în America deoarece conducerea institutului de patente a considerat nerealizabile invențiile tocmai datorită teoriei incompresibilității lichidelor. A aplicat teoria sonicității în dezvoltarea mai multor invenții la motorul sonic, pompa sonică, ciocanul sonic și la multe altele. Printre realizările sale sau mai numărat și dispozitivul de tragere printre palele elicei indiferent de turația acesteia la avioanele de luptă. A participat activ la construcția de avioane englezești, tip Bristol, înainte de Primul Război Mondial. A realizat primul schimbător de viteză automată pentru mașini, propunând construirea primului automobil cu acest sistem. În data de 29 martie

1920 renumitul ziar „The Times” publică în paginile sale „Vice Mareșalul Sir John Maitland a prezidat sâmbătă o prelegere a domnului Gogu Constantinescu în Societate (transmiterea puterii prin vibrații) dată la Politehnică, sub auspiciile unei serii de prelegeri pentru profesorii Consiliului Ținutului Londrei. Sir John Maitland a spus că datorită domnului Constantinescu și dispozitivului de tragere pe care l-a inventat, noi am deținut supremația peste germani în aer, așa cum am făcut-o”. A fost printre primii care au folosit betonul armat în construcția clădirilor din România. Printre clădirile construite prin această metodă s-au numărat „Cazinoul din Constanța”, „Castelul de apă din Periș”, podurile de peste râul Siret de la Adjud, Răcățiu, Roman, Palatul Patriarhiei, Hotelul Athenae Palace, Marea Moschee din Constanța (Moscheea Carol I). Gogu Constantinescu a avut în cont peste 317 brevete de invenții, parte patentate în SUA, Danemarca, Elveția, Austria,

Germania, Marea Britanie, Franța și România, precum și altele, care nu au fost niciodată publicate. Un mic calcul ne poate arăta că de la apariția primei invenții în 1907 și până la data trecerii în eternitate în 1965 a fost realizat câte un brevet la mai puțin de 2 luni. Cu toate că tot ceea ce a făcut George (Gogu) Constantinescu a fost de o valoare inestimabilă, acestea nu au fost cunoscute îndeajuns, în bună parte datorită caracterului secret al utilizărilor preponderent militare, iar pe de altă parte, puținele publicații referitoare la acestea au rămas în arhive. Astfel, primul volum publicat în 1918 la Londra, într-un număr limitat de exemplare, a fost declarat secret de către guvernul Marii Britanii, din cauza explicațiilor pe care le avea noua teorie în domeniului armelor și mijloacelor de război. Cu ocazia împlinirii a 125 de ani de la nașterea ilustrului nostru compatriot, s-a încercat umplerea golului de informare privind realizările sale prin apariția a trei lucrări semnificative: „Inventeurs de genie George Constantinescu” (apărut la Editura Meridiane, Cluj-Napoca în 2006), „Tratatul de Teoria Sonicității” (în 600 de pagini) și „Integrala Invențiilor (4 volume cu peste 2.000 de pagini, apărute la Editura Institutului Național de Inventică din Iași în 2006, lucrare apărută cu sprijinul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică). Recunoașterea lui George Constantinescu pe plan internațional a fost atestată și

printr-un tablou publicat de revista „The Graphic”, în anul 1926, în care sunt ilustrate personalități științifice al vremii, începând cu Einstein, Edison, Kelvin, Rutherford, Marie Curie, Alexander Graham Belli, Joseph Lister, Oliver Lodge, Marconi, Ch. Parsors, J.J.Thomson, James Deway, William Ramsay, D.Wright, Donald Ross și Joseph Larmor. În memoria sa, Romfilatelia a emis un timbru cu chipul său ca inginer, om de știință și inventator de talie mondială. Domeniile atinse de geniul lui George Constantinescu au fost diverse, realizările practice fiind impresionante, dintre acestea menționez aici o mică parte. A proiectat și construit „Convertorul Gogu Constantinescu” a cutiei de viteze automate pentru automotoare și locomotive, fără ambreiaj și roți dințate, bazată pe efectul inițial al maselor în mișcare. A gândit primul hidroglicor care a fost materializat totuși în anul 1970 de către ruși. A demonstrat efectul termic al sonicității prin realizarea primului calorifer sonic și altele. În anul 1930 la uzinele „Niculae Malaxa” au aplicat convertorul sonic la locomotive și automotoare și convertorul de cupluri. La fabricarea motoarelor Diesel de la „Malaxa” s-a folosit de asemeni convertorul sonic. Din anul 1920, pentru meritele sale deosebite, a fost ales Membru de Onoare al Academiei Române, iar în anul 1961 statul român i-a acordat Titlul de Doctor Honoris Causa. ■

Foto: Sorin Mihăilescu

Victor Coloneanu, regizor film

Otopeni - pagini de istorie

Otopeni este un oraș cu peste 20.000 de locuitori, situat pe DN 1, la nord de București, format din reședința cu același nume și satul Odăile.

Ca istorie, cele mai vechi așezări omenești descoperite în regiunea în care se află localitatea Otopeni datează din comuna primitivă. Cu prilejul săpăturilor efectuate în 1966 pentru construirea Aeroportului Internațional Henri Coandă, arheologul Margareta Constantiniu de la Muzeul de Istorie al municipiului București a identificat fragmente de ceramică veche și alte obiecte care au aparținut unei importante așezări omenești existentă încă din prima perioadă a epocii fierului. Într-un strat suprapus a fost descoperită o altă așezare, mai nouă, din secolul al X-lea. Ca militar în termen în anii '80, asigurând paza și apărarea aeroportului, am descoperit în tranșeele săpate ca locașuri de tragere pentru instrucție, ceramică lucrată manual, cu brăuri alveolare, vârfuri de silex, ace din bronz, chirpici ars de bordeie etc. Pe acestea le-am predat Muzeului Național de Istorie din București, semnalând această veche vatră. Otopeniul este menționat documentar prin hrisovul din 14 februarie 1587, Mihnea Turcitu – voievodul Țării Românești – dăruiește mănăstirii Sfânta Troiță jumătate din satul Islazul, jumătate din satul Hodopeni (azi Otopeni) cu mori și țigani, toate dăruite de Dobromir ban, jupânița Vilaia și fiul lor Mihai postelnicul. La 20 mai 1620, Maria, mare băneasă,

dăruiește din nou mănăstirii Sfânta Troiță (numită mai târziu Radu Vodă) jumătate din satul Hodopeni, cu rumâni, dăruit de jupânița Vilaia, poruncind rumânilor să asculte. Istoricul Constantin Giurăscu este de părere că denumirea satului Hodopeni se trage de la un anume Hodopa (Hodobă) sau Hodoba (cum avem Hodobana, sat în comuna Arieșeni, jud. Alba, dar și pârâul Hodobana și peștera cu același nume). Dicționarul ne ajută cu „hodobaie, hodobăi, s.f. (reg., înv.) - măsură de capacitate cu care se măsura fânul sau grămadă mare”. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Otopeni făcea parte din plasa Dâmbovița a județului Ilfov, fiind

formată din două sate, Otopenii de Jos și Otopenii de Sus, cu 851 de locuitori în total. În comună funcționau o școală cu 29 de elevi și două biserici (câte una în fiecare sat). Satul Odăile făcea pe atunci parte din comuna Bucoveni, având 125 de locuitori. În 1925, satul Odăile trecuse deja la comuna Otopeni, care era arondată plășii Băneasa, având 1.938 de locuitori. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul 30 Decembrie al orașului regional București, până în 1968. Atunci, satele Otopenii de Jos și Otopenii de Sus au fost comasate, formând satul Otopeni, reședința comunei, arondată municipiului București cu statut de comună suburbană. În 1981, comuna a trecut în subordinea Sectorului Agricol Ilfov, la rândul său subordonat municipiului București, sector devenit în 1997 județul Ilfov. Comuna Otopeni a fost declarată oraș în anul 2000. Cu un aflux permanent dinspre capitală, Otopeni se bucură de creșterea constantă a numărului de locuitori. Istoria sa, care se întinde încă din comuna primitivă până în zilele noastre dovedește perenitatea elementului uman. Din lipsa unui muzeu care să reprezinte istoria județului Ilfov, toate descoperirile de artefacte preistorice și istorice au ajuns la alte instituții muzeale. Mai corect, au ajuns în depozitele unor instituții muzeale bucureștene, cu slabe șanse de a fi expuse. ■

George V. GRIGORE

„Art Safari” - cel mai mare organizator de expoziții de artă din Europa de Est

magazin, dar și sediu de bancă. Acum m-am lăsat surprins de expozițiile de avangardă care au loc aici. Curatori și muzeografi tineri, cu noi perspective asupra artei și a rolului jucat de aceasta în societatea modernă, ne surprind cu tematicile abordate. La Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov s-a creat o tradiție de scoatere în evidență a personalităților care au influențat în bine viața cetății și a țării. Astfel, la 30 octombrie, Regina Maria a României este omagiată în fiecare an, un prilej în plus pentru ca, la inițiativa doamnei Alexandrina Niță, director al CJCPCT, să fie organizate tururi ghidate și ateliere de pictură pentru elevii din județ. Așa am aflat că Art Safari – un muzeu al expozițiilor temporare - este cel mai iubit loc dedicat artei din țară, cu misiunea de a aduce arta mai aproape de public și de

a înlesni accesul tinerilor la cultură. Prin colaborări naționale și internaționale cu muzee de prestigiu și colecționari privați, Art Safari prezintă un program expozițional variat, inclusiv artă românească de patrimoniu, artă contemporană și supercontemporană, precum și expoziții realizate în colaborare cu muzee internaționale de renume, precum „National Portrait Gallery”(GB), „Victoria and Albert Museum” din Londra, „Louis Vuitton Fondation” (Paris), „Prix Marcel Duchamp” (Franța), „Picasso & Dalí”. Echipa din spatele acestui loc deosebit este plină de entuziasm, pasiune pentru frumos și dorință de a se confrunta cu noi provocări. Art Safari este specializat în realizarea de pavilioane expoziționale și organizatorul anual al Pavilionului de Artă București – cel mai mare conglomerat de expoziții de artă din România, ajuns la a 10-a ediție.

Organizează, în parteneriat cu muzeele de artă din România și cu colecționari privați, ample expoziții retrospective care își propun recuperarea valorilor de patrimoniu. Având o puternică latură educațională, misiunea sa este de a apropia arta de public și de a educa noile generații prin organizarea de ateliere de artă pentru copii, tururi ghidate și expoziții de artă contemporană în spații neconvenționale, cum ar fi Aeroportul Henri Coandă sau metroul bucureștean. Cine este în spatele „Art Safari”, unul dintre cele mai cunoscute evenimente de artă din România? Este vorba despre un curator, o tânără artistă și un antreprenor care a ales să își ducă pasiunea de colecționar la următorul nivel. Ioana Ciocan este curator independent și General Manager al Art Safari, unul dintre cele mai cunoscute evenimente de artă locale. Experiența Art Safari înseamnă și peste 570.000 de vizitatori din anul înființării 2014, până în prezent, dovedindu-se astfel a fi „Cel mai mare organizator de expoziții din Europa de Est”. Când starea și buna dispoziție ne cheamă către un univers coloristic deosebit, putem să trecem pragul la Art Safari, fără emoție, iar aici vom găsi expozițiile și exponatele de care ne era dor, dar încă nu știam. Un fel de călătorie în viitor...cu dragoste! ■

**Ioana Ciocan,
vestitoarea primăverii!**

Dar coiful, cât e coiful, doamnă?

George V. GRIGORE

Ca o întâmplare ce urma să se desfășoare a fost prima mea întâlnire cu spațiile expoziționale ale instituției numite „Art Safari”. Știam de apariția lui, ca fenomen artistic, și mă gândeam ce nume inspirat are. Să pornești într-o călătorie nu numai imaginară, ci și „îndrumat” de o tematică artistică adecvată. În clădirea din Lipscani unde funcționează am mai intrat după 90, dar cu alte treburile. Știu că a fost

De ce să citim? De ce să mergem la bibliotecă?

✍️ Horiana Arghira PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov

Dacă ați auzit astfel de întrebări sau poate, chiar voi înșivă vi le-ați pus, atunci este nevoie să citiți rândurile de mai jos. Ca bibliotecar care slujește în primul rând publicul din instituțiile de învățământ, nu pot decât să vă îndrept către aceste spații binecuvântate: BIBLIOTECILE ȘCOLARE. Se poate vedea din statistici că acolo unde se află o bibliotecă în spațiul școlii, cota respectivei instituții este mult mai mare, este mai apreciată, mai bine valorizată. Desigur, în cazul fericit când există un bibliotecar....vizibil, adică unul care știe să însușească respectivul loc, pentru că nu vreau să vorbesc acum despre bibliotecile închise-depozite de praf și de uitare...

Biblioteca este un loc special, fiind utilă în procesul de educație al fiecărui copil, oferind calea celor mai mici de a deveni cititori avizați, adică cei care înțeleg ce citesc, ferindu-i de ceea ce deja știm că a devenit un fenomen de nedorit: ANALFABETISMUL FUNCȚIONAL. Lectura, ca activitate educativă a copilului este absolut necesară. Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul gândirii, vocabularului și al comunicării, în general. Cu ajutorul lecturii, copilul intră în posesia numeroaselor instrumente care îi pot satisface dorința de a descoperi realitatea înconjurătoare. În contextul educațional actual, grădinița și școala, ca instituții-cheie, joacă un rol important în apropierea copilului de lumea cărții și, implicit, de lectură. Copilul trebuie să perceapă lectura ca pe un tărâm care merită să fie cucerit, iar cartea ca pe un prieten fidel, un prieten care îi vorbește, îi dă sfaturi bune și care nu-l va trăda niciodată. Copilăria ar trebui să fie cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, acea perioadă magică, pe care o păstrăm în suflet și ne gândim la ea cu plăcere, este lumea fermecată, lumea poveștilor care este necesar să ne însoțească de-a lungul acestei vârste. De ce ar trebui să fie așa pentru toți copiii? Pentru că cele aflate din povești îmbogățesc mintea și sufletul copilului, îl ajută să se înțeleagă pe sine și pe ceilalți.

Pentru vârsta preșcolară, avem o gamă variată de opțiuni pentru a forma iubirea de carte, folosind cărțile ilustrate, basmele și poveștile românești sau străine, revistele cu benzi desenate, cărțile cu poezii și cântece pentru copii.

În acest an școlar, biblioteca din cadrul Casei Corpului Didactic Ilfov este partener al grădiniței „Rița Gărgărița” din Brănești, în proiectul de promovare a lecturii intitulat: „DIN POVEȘTI ÎNVĂȚĂM”.

Ne-am unit forțele pentru atingerea acelorași obiective, astfel încât credem că prin această inițiativă vom reuși, cu ingeniozitate și perseverență, să canalizăm curiozitatea celor mici spre CARTE-obiect magic, poarta către cunoașterea și înțelegerea vieții.

În fiecare lună avem câte o întâlnire pe o anumită temă. Până acum, ne-au trecut pragul preșcolarii coordonați de dnele Aura Damian și Carmen Niță, profesoare pentru învățământ preșcolar, coordonatoarele acestui proiect din partea Grădiniței. Cu ajutorul lor, am convingerea că am oferit momente memorabile, fie că a fost vorba despre povești clasice arhicunoscute (Scufița Roșie în luna ianuarie) sau de cele care țin de tradițiile locale (despre colindat și Moș Nicolae/ Moș Crăciun - în decembrie), despre vestitorii primăverii și alaiul cucilor (în februarie, respectiv martie). Întâlnirile au avut loc atât în spațiul prietenos al Casei Corpului Didactic Ilfov unde micuților vizitatori li s-au citit povești din cărțile bibliotecii și au putut afla „poveștile” despre „Zestrea cucilor” și despre „Școala de altădată”, expozițiile permanente găzduite în sediul Casei Corpului Didactic Ilfov, din Brănești, str. Sblt Petre Ionel Nr. 2.

Bibliotecara CCD Ilfov va întoarce vizita prichindeilor, astfel încât, atunci când vremea o va permite, vor avea posibilitatea să scoatem afară, la soare, câte o carte, acolo, în grădina de plimbare și relaxare, inaugurată vara trecută, pe care anul acesta intenționăm să o îmbogățim cu un nou loc de poveste - cel al cărților frumoase, daruri prețioase. ■

Erasmus+, o călătorie de descoperire personală și profesională

✍️ Prof. Simona Gabriela LUCA

Participarea la un curs de formare internațională în cadrul proiectului Erasmus+ reprezintă o oportunitate valoroasă de dezvoltare profesională și personală pentru cadrele didactice. Proiectul „2024-1-RO01-KA121-SCH-000224863”, derulat sub Acreditarea Nr. 2021-1-RO01-KA120-SCH-000047215, își propune să îmbunătățească competențele pedagogice, digitale și lingvistice ale participanților, precum și să contribuie la internaționalizarea ofertei educaționale a Casei Corpului Didactic Ilfov și a unităților de învățământ din consorțiu.

Proiectul este implementat de un consorțiu format din următoarele instituții:

Casa Corpului Didactic Ilfov – Coordonatorul Proiectului

1. Școala Gimnazială Nr. 2 Buftea
2. Liceul cu Program Sportiv „Helmuth Duckadam” Clinceni
3. Școala Gimnazială Nr. 1 Copăceni
4. Școala Gimnazială Nr. 1 Glina
5. Grădinița Nr. 2, Voluntari
6. Grădinița Nr. 1 Bragadiru
7. Școala Gimnazială Nr. 1 Pantelimon
8. Școala Gimnazială Nr. 1 Grădiștea
9. Grădinița „Rița Gărgărița” Brănești
10. Școala Gimnazială Nr. 2 Tamași
11. Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru
12. Școala Gimnazială Nr. 1 Tunari

Pregătirea participării la mobilitate este o etapă esențială, desfășurată în perioada 1 martie – 1 aprilie 2024, pe platforma Google Classroom. Acest proces asigură o tranziție eficientă către experiența internațională și include trei componente principale: pregătire lingvistică, pedagogică și culturală.

Pregătire lingvistică

Pentru a facilita integrarea în programul de formare și pentru a permite comunicarea eficientă cu formatorii și ceilalți participanți internaționali, cadrele didactice se angajează în sesiuni de consolidare a cunoștințelor de limba engleză. Aceste sesiuni se desfășoară atât sincron (cursuri live), cât și asincron (exerciții și materiale disponibile online). Participanții sunt încurajați să își dezvolte încrederea în utilizarea limbii engleze în contexte educaționale și profesionale.

Pregătire pedagogică

O componentă esențială a pregătirii este familiarizarea cu tematica cursului Erasmus+ selectat. Aceasta presupune accesul la materiale didactice relevante, studii de caz și bune practici care vor fi aplicate pe parcursul mobilității. De asemenea, participanții primesc îndrumare privind metodele active de predare, utilizarea

tehnologiei în educație și impactul formării internaționale asupra dezvoltării instituționale.

Pregătire culturală și logistică

Înțelegerea contextului cultural al țării gazdă este un element-cheie pentru o mobilitate de succes. Astfel, participanții sunt implicați în sesiuni despre obiceiurile și sistemul educațional al țării de destinație, fiind încurajați să exploreze aspecte culturale care pot influența procesul de învățare. Pregătirea logistică include aspecte administrative esențiale, precum semnarea documentelor contractuale, organizarea transportului și a cazării, asigurările de sănătate și gestionarea bugetului personal.

Emoțiile premergătoare mobilității

Înainte de plecare, participanții trăiesc un amestec de emoții: entuziasm pentru oportunitățile de învățare, curiozitate față de noile experiențe internaționale, dar și o doză de anxietate legată de adaptarea la un mediu educațional diferit. Mobilitatea Erasmus+ nu este doar un curs de formare, ci o călătorie de descoperire personală și profesională.

Pregătirea temeinică oferă siguranța necesară pentru a aborda cu încredere fiecare etapă a acestui proces. Conectarea cu ceilalți participanți încă din faza de pregătire creează un sentiment de echipă, facilitând colaborarea și schimbul de idei. Prin această mobilitate, profesorii nu doar că își îmbunătățesc competențele, ci contribuie activ la transformarea educației prin experiențe europene relevante.

În concluzie, etapa de pregătire este mai mult decât o formalitate – este un pas decisiv spre o experiență educațională semnificativă, care va influența atât cariera cadrelor didactice, cât și dezvoltarea instituțiilor din care provin. Mobilitatea Erasmus+ nu se rezumă doar la participarea la un curs, ci la integrarea noilor cunoștințe în sistemul educațional românesc, prin sesiuni de diseminare și inovare. ■

